

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce **M. K.**, , proti žalované **České advokátní komoře**, se sídlem Národní 118/16, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2012, č. j. 1345/12, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2014, č. j. 11 A 114/2012 – 54,

t a k t o :

- I.** Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 8. 2014 se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení městského soudu. Společně s kasační stížností podal žádost o osvobození od soudních poplatků a žádost o ustanovení advokáta.

[2] Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu zjistil, že stěžovatel již byl v řízení před městským soudem od poplatku osvobozen, a to usnesením Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2014, č. j. 11 A 114/2012 – 30. Toto osvobození se dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.), vztahuje i na řízení o kasační stížnosti. Dle stejného ustanovení však toto osvobození lze kdykoli za řízení odejmout, a to jestliže se do pravomocného skončení věci ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

[3] Dle judikatury správních soudů se při hodnocení podmínek pro osvobození od soudních poplatků soud musí zabývat aktuálností předložených dokladů (např. rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2012, č. j. 2 As 55/2012 – 12; veškerá citovaná judikatura dostupná online na www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud vzal tedy v potaz, že přiznané osvobození se zakládalo na poměrech stěžovatele ke dni 16. 11. 2012, kdy byl formulář o osobních, majetkových a výdělkových poměrech vyplněn. Protože od osvobození, zakládajícím se mimo jiné na faktu, že stěžovatel byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání, uplynula notná doba, Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 18. 7. 2014 stěžovateli opět zaslal tento formulář a vyzval ho, aby ve lhůtě jednoho týdne uvedl své aktuální majetkové poměry. Tato výzva byla zaslána na adresu uvedenou stěžovatelem v kasační stížnosti, která odpovídá adrese uvedené v záhlaví tohoto usnesení.

[4] Ačkoli dne 21. 7. 2014 byla výzva stěžovateli vhozením do schránky doručena, stěžovatel na ni nereagoval, a proto mu soud podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. usnesením ze dne 8. 8. 2014, č. j. 1 As 92/2014 – 14, osvobození odňal a vyzval ho k zaplacení soudního poplatku 5.000 Kč ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení.

[5] Stěžovatel ani na tuto výzvu ve lhůtě nereagoval. Dne 2. 9. 2014, tedy více než měsíc po uplynutí původní lhůty, byl soudu doručen „návrh na prominutí zmeškané lhůty“, „návrh v žádosti soudu na poskytnutí nové náhradní lhůty k úhradě soudního poplatku za podání kasační stížnosti“, „žádost o osvobození od soudních poplatků“, „námitka podjatosti předsedkyně senátu JUDr. Marie Žiškové a asistenta soudce Mgr. Kadlece...“ a „návrh na zrušení vydaného usnesení z důvodu nesprávného doručování soudem žalobci“. Ve všech těchto písemnostech stěžovatel shodně konstatoval, že o výzvě s příloženým formulářem o majetkových poměrech se nedozvěděl a že všechny podané návrhy doplní na výzvu soudu.

[6] Dle § 40 odst. 5 s. ř. s. lze zmeškání lhůty na žádost prominout, s žádostí však musí být spojený zmeškaný úkon. Stěžovatel s ani jedním ze svých podání doručených soudu dne 2. 9. 2014 ke svým aktuálním poměrům nic nesdělil, k žádostem o prodloužení lhůty a námitkám podjatosti rovněž neuvedl, místo toho se u všech podání jen omezil na konstatování, že důvody doplní až na výzvu soudu. Soud již však stěžovatele dále nevyzýval, neboť mu nic nebránilo v tom, aby společně s podáními soudem požadovaný úkon spojil, nebo alespoň uvedl důvody, proč tak učinit nemůže. Z jednání stěžovatele je zřejmé, že svým účelem sleduje pouze vytváření nové korespondence a prodlužování soudního řízení.

[7] O opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků soud rovněž nerozhodoval, neboť dle ustálené judikatury se o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků v rámci jednoho řízení rozhoduje jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (např. rozsudky NSS ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, a ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3Ads 43/2007 – 150). Nejvyšší správní soud již jednou o osvobození od soudních poplatků v tomto řízení rozhodl, a to výše citovaným usnesením o odnětí osvobození od soudních poplatků. Toto usnesení bylo zdůvodněné neaktuálností stěžovatelem poskytnutých informací a následným nereagováním na výzvu soudu k doložení informací aktuálních. Nyní stěžovatel znovu podal žádost o osvobození od soudních poplatků, která však neobsahuje žádné odůvodnění a neuplatňuje tedy žádné nové skutečnosti, v jejichž světle by předchozí usnesení neobstálo. Soud by tedy o žádosti rozhodoval za totožné skutkové situace jako při předchozím usnesení týkajícím se osvobození stěžovatele od soudních poplatků. Za této situace soud není dle výše citované judikatury o žádosti povinen rozhodnout.

[8] K námitce podjatosti soud rovněž nepřihlédl. Dle ustanovení § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka zdůvodněna a musí obsahovat konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. Dle stejného ustanovení námitka podjatosti musí být uplatněna do jednoho týdne ode dne, kdy se účastník o podjatosti dozvěděl, jinak se k ní nepřihlíží. V posuzovaném případě byla stěžovateli dne 21. 7. 2014 doručena informace o složení senátu a byla mu poskytnuta lhůta k uplatnění námitky podjatosti. Stěžovatel námitku podjatosti podal až přípisem ze dne 31. 8. 2014 a to bez uvedení konkrétních okolností zakládajících podjatost. V tomto ohledu tedy nelze určit počátek běhu lhůty k namítnutí podjatosti jinak, než okamžik zjištění složení rozhodujícího senátu. Námitka podjatosti tedy nejenže nesplňuje obligatorní požadavek uvedení jejich konkrétních důvodů, ale nadto je podána i opožděně, a jako k takové k ní soud dle citovaného ustanovení s. ř. s. nepřihlédl.

[9] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek

za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Výzva k zaplacení byla stěžovateli doručena dne 25. 8. 2014 (viz doručenka na č. l. 15). V daném případě lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula dnem 1. 9. 2014. Protože soudní poplatek nebyl do dnešního dne ani přes výzvu soudu zaplacen, soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. září 2014

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu